

Праця єдина з недолі нас вирве:
Нумо до праці, брати!
Годі лякатись! За діло святеε
Сміло ми будему йти!

Праця єдина нам шлях уторує,
Довгий той шлях і важкий,
Що аж до щастя і долі прямує:
Нумо до праці мерщій!

Праця не згине між людьми даремне:
Сонце засвітить колись,-
Дякою нас тоді люди згадають —
Нум же! До праці берись!

Хоч у недолі й нещасті звікуєм —
Долю онукам дамо!
Ми на роботу на світ народились,
Ми для борні живемо!

Сміливо ж, браття, до праці ставайте,-
Час наступає— ходім!
Дяка і шана робітникам щирим!
Сором недбалим усім!

1881